

באחד משלושה

כדי לנסות ולחזור

ולשילטון

המצומצם של רבין. הוא מהווה חוליה מקשרת בין רבין לבין ספיר. למרות היריבות בין השניים, יודעים הן ספיר והן רבין כי עליהם להתאחד למאבק משותף נגד דיין.

אנשי רבין מוכנים להישבע כי דיין עומד לנקוט צעד קיצוני מייד אחרי פיר סום הדר"ח. חלק מניחים כי צעד זה יבוא כמהלומה, שעוד מספר לאחר פירסום ה"דו"ח, ואחרים טוענים כי דיין ימתין ימים או שבועות מספר להודמנות נאותה כדי לחשוף את שריריו.

בינתיים הם מעריכים כי בפני דיין עומדות שלוש אפשרויות:

האחת: דיין ינהל מאבק על רקע של התנגדות להסכם-ביניים עם מצריים. ה"מאבק לא יהיה על בסיס עקרוני, משום שדין מעולם לא פסל אפשרות מדינית זו. אלא על בסיס מעשי. דיין יטען כי מה שמציעים המצרים לישראל אינו מצדיק בשום פנים ואופן את מסירת המיצרים או אבירודס לידיהם.

נראה כי דיין לא יבחר באפשרות זו, מאחר שכוח-המשיכה הרעיוני והפוליטי של חצייהאי סיני, מוגבל היום בפוליטיקה הישראלית. רבים מקרב אנשי מפא"י ואח דות-העבודה שהיו מוכנים להצטרף אל דיין לא יסכימו לעשות זאת תחת דגל של אי-נסיגה מסיני. מלחמה על נושא זה תאפשר ליונים בתוך רפ"י, כ"כ יצחק נבון, ולחברי הממשלה של רפ"י, שמעון פרס וגד יעקובי, להתנער ממנו. כיום ברור גם שרשי המפד"ל, עם חבריה-הכנסת ה"תומכים בהם במפלגתם, לא יצטרפו לדיין אם יניף דגל זה.

המזימה

ממתנה

האפשרות השנייה נראית מעשית יותר: דיין יעלה על סדר היום את שאלת עתיד יהודה ושומרון, ייכריח את הממשלה להכריע בנושא זה, לעניין יהודה ושומרון יש מישקע אידיאולוגי, דתי, מסורתי וריגשי רב יותר מאשר לחצי הארץ החדשה. תמיכת הניצנים ש"ב כת כל אנשי רפ"י, תמיכת הניצנים ש"ב מפא"י ואחדות-העבודה, ותמיכת המפד"ל כולו, למרות תשוקתם של השרים בורג חנוני ורפאל להישאר בממשלה, הם יודעים כי חברות בממשלה שתסכים להחזיר שטחים מיהודה ושומרון, פירושה לגביהם התאבדות פוליטית בבחירות הבאות. להנחה כי דיין ינקוט בצעד זה יש סימוכין גם בפרשת עצמתי-הליכוד המ"פורסמת. כשחתם דיין על עצמתי-הליכוד,

רבין

הוא הודיע כי יתמוך בכל הצעה בכנסה אשר תעלה את הזכות של יהודים לת"י יישב בכל מקום ביהודה ושומרון. הליכוד הודיע כי אסף למעלה מ-600 אלף חתימות על עצומתו, ואף ניפנף בהן תימות אלה בהבטיחו לעשות בהן שימוש שים מדיניים ופרלמנטריים. בינתיים עברו כבר שבועות רבים וכל ששי-מאות אלף החתימות מונחות בכספת במצודת זאב

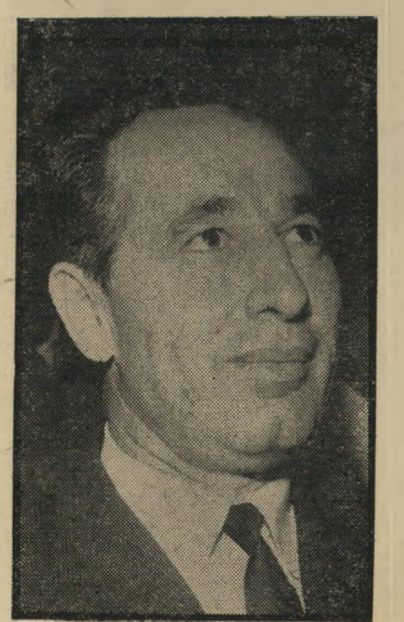
ככל הנראה ביקש דיין מהנהלת הליכוד לא להעלות שאלה זו בכנסת או בכל מקום אחר, עד לפירסום ה"דו"ח הסופי של ועדת-אגרנט, כדי שהוא יוכל להציג טרף לליכוד בעניין זה שכוחו רב יותר. מנהיג הליכוד, מנחם בגין, החליט כי עדיף לרדות את הירי מנשק העצומה עד שדיין יהיה מוכן לכך, כדי שהתוצאות יהיו מרשימות ויעילות יותר. האפשרות השלישית היא המתאימה ביותר לאופיו של דיין בשנים האחרונות. זוהי הפעילות הפנים-מפלגתית. בחוגי הר מערך נשקלת אפשרות זו מכל כיוון אפשרי. החשש הוא כי דיין ינקוט יוזמה דווקא

בתוך מפלגתו פנימה. לאחר פירסום ה"ח אגרנט הוא יטען, כי המפלגה החליטה בזמנו להמתין ל"דו"ח. עתה, לאחר שה"דו"ח ניקח אותו סופית, על המפלגה לתת תשובה ברורה: "היכן עומד משה דיין?" ייתכן שדיין יציל לצורך זה דמויות נוספות, כמו יוסף אלמוגי, ואבא אבן. הראשון מוקפא במידה מסוימת בחיפה, למרות רצונו העז להיות חבר-ממשלה, והשני נמצא לגמרי מחוץ לתמונה.

במידה שדיין ינקוט דרך זו, הוא ידרוש שיאפשרו לו לחזור להשתלב בממשלה ובשילטון. פירושה של היענות לדרושה זו הוא סילוקו של יצחק רבין. דיין יציע בנוראי מיספר אלטרנטיבות, חלקן אהודות עליו יותר וחלקן פחות. הוא עשוי להציע את יוסף אלמוגי כראש-ממשלה, אולם עדיין לא ברורה עמדתו של אלמוגי במערכת-היחסים המתחדדת. הוא עשוי להי ציע גם את שריה-מישפטם חיים צדיק כראש-ממשלה. זו אפשרות העשוייה להת-קבל בברכת פשרה על-ידי חוגים רבים במערך. דיין עשוי אפילו להציע את אבא אבן, או את שימעון פרס כראש-ממשלה, ובלבד להדיח את רבין.

יעקובי: הודמנות

פרס: הרפתקה

במדינה

(המשך מעמוד 16)

הקומוניסטי בן ה-68, שהוא גם חולה (ראו ה"דו"ח).

כל זה נקלט מרימוז-רמזים, שהופיעו בין השיתין בהצהרות ובעיתונים סובייטיים, מדברים שנאמרו בחצי-פרה, או שלא נאמרו כלל אך צריכים היו להיאמר.

לגבי האמריקאים, היה זה נימוק נוסף כדי ללחוץ על יגאל אלון בשיחותיו בי וושינגטון מהשבו. בסודי-סודות, בשיחות בארבע ושש עיניים, חזרו הנרי קיסינג'ר והנשיא ג'ראלד פורד על נקודה זו: אם לא נשיג הסדר-ביניים מייד, יהיה זה מאוחר מדי. הסובייטים יפעילו לחצים נגדיים חדשים, נוקשים יותר. לישראל כדאי לוותר הרבה, כדי לגמור מייד.

"אין צורך בלחצים!" לפי כל ה"סימנים, השפיע נימוק זה. "אין צורך בלחצים על ישראל, כי אנו שואפים בעצ-מנו בכל כוחנו להגיע להסדר-ביניים עם מצריים", אמר אלון לעיתונאים האמרי-קאיים.

עם פירסום ההודעה על בוא קיסינג'ר למרחב, נכנסו הדברים להילוך גבוה. קי-סינג'ר, "הולך על בטוח", תמיד, כאשר מיבצע שלו נכנס לשלב איש-דרמתי, אין הוא מרפה עד אשר השיג את ההצ-לחה האישית, הכרוכה בחתימת הסכם בין הצדדים.

החשש פן תפתח מוסקבה במיתקפה נגדית לסיכול מאמצים אלה, השמש עתה המרצה לכל הגורמים החוששים מפני ה"סובייטים: קיסינג'ר, ממשלת רבין, הנ"י שיא אנואר אל-סאדאת והמלך פייצל ה"סעודי, יחד עם השאח הפרסי, שגילה אף הוא פעילות רבה.

חקירות

היועץ עולה על בועמי

צוות של פרקליטי-המדינה

ומישררה-הפנים יחקור גם

גיורוי "העולם הזה"

המכתב שהגיע השבוע היה קצר. הוא הונח אל יגאל לביב, חבר מערכת העו"ט הזה, וזו לשונו: "הואיל שהיועץ המישפטי לממשלה מינה בינתיים צוות, המורכב מפרקליטי-המדינה והיועץ המישפטי ל"מישררה-הפנים, לבדיקת נושאים מסוימים הקשורים בעיריית נתניה, ייבדק גם ה"נושא שהועלה במכתבך במיסגרת זו". על התחום: מוסיה ארד, עוזרת בכירה ליועץ המישפטי לממשלה.

ב"בועמי החליט". תחילתו של דבר בי-אוגוסט 1974, בכתבת-ענק (העו"ט הזה 1924, 1929) על עסקי-המקרקעין של ראש עיריית נתניה לשעבר, עובד ב"בועמי. ה"כתבה, פרי חקירה ממושכת של "עורכו הכלכלי של השבועון, יגאל לביב, גילתה והמציאה הוכחות כי עובד ב"בועמי, בהיותו ראש-העיר, הקים את מוויאון גולדמניץ באזור שומם — שהיה לו יתרון אחד, לפחות: לידו שכנו שטחים של ב"בועמי, שערכם עלה כתוצאה מכך.

שנים רבות הילכו בתניה רינונים כי זוהי הסיבה לקביעת מיקומו של בית גולדמניץ במקום שנקבע, אולם לא היו כל הוכחות לכך. עתה הושגו ההוכחות, ולאחר הפירסום בהעו"ט הזה הן המצאו גם ליועץ המישפטי לממשלה שהעבירן, כאמור, לבדיקת הצוות המיוחד שהקים, בראשות פרקליט המדינה.

בית גולדמניץ היה מוויאון שנתרם על-ידי יהלומן יהודי-בלגי. בתחילה היתה כוונה להקים במרכז נתניה, אולם ב"בועמי החליט, על דעתו שלו ובהתנגדות הוועד הציבורי של המוויאון, להקים את הבית במקום נידח, מרחק שיבעה קילוי-מטר מן העיר. גרוע מכל: המקום שבחר ב"בועמי היה ליד הים ממש, זידוע כי אסור להקים מוויאונים ליד הים, כיוון שהאוויר המלוח והלח של הים, מניק ל"תמונות.

כעבור שנים אחדות שבה עמד הבית בשיממונו, ואשר במהלכן הרעיש גולד-מינץ עולמות והגיע עד לפינחס ספיר, הוא הוריש את הבית לוועד-המנען-החז"ל, שהקים במקום בית-הבראה לחיילים, וקבע בצוואתו כי ספיר, ולא ב"בועמי, יהיה אח-ראי על המקום.

ליד בית גולדמניץ היו שיטחי קרקע

(המשך בעמוד 26)

פחד מכישלון

נוסף

מ' הוא הצבא העומד מאחורי דיין הנכנסת של רפ"י, שיבעה במספר, כולל פורת, מטילדה גו ודויד קורן, כמעט שאין כל ספק. יצחק נבון ישמח מאוד אם דיין ישאיר לו דלת פתוחה להתחמק מתמיכה גלויה בו, אולם חוקה על דיין שהוא לא ייתן לו הודמנות כזו, יאלץ את נבון לתמוך בו.

קיימת בעיית שני שרי רפ"י, יועצי העיתונות של רבין תידרכו בשבוע האחר-רון את העיתונאים המקורבים אליהם, "לבי נוח" את שמעון פרס וגד יעקובי, אפשר היה למצוא בעיתוני-השבוע מאמרים וידי-עות המשבחים שני שרים אלה, במאמר אחד נכתב כי ברור היום למעלה מכל ספק, כי שריה-ביטחון שמעון פרס עולה על קודמו בתפקיד. במאמר שני נכתב (המשך בעמוד 22)